

Löa-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 2020

De många kartongerna i Löa Byarkiv innehåller mycket intressant läsning om hyttans och Löas historia under nästan 500 år. Nu har det mest läsvärda samlats i boken *Löa - en gammal och levande Bergslagsby med hyttan i centrum*.

Nu är boken klar!

Tanken att använda allt eller delar av Löa-Bladet, som kommit ut under 30 år, och göra Löa-Boken av det förändrades något i och med att Hembygdsföreningen tog itu med att aktivera Löa byarkiv. Redaktionen insåg snart att det finns oändligt mycket mer intressant materiel att ta del av för den som vill berätta den gamla Bergslagsbyns historia.

Löa byarkiv bevarar både dåtid och nutid. Här finns protokoll från Löa Hyttelag, från byalagen i Östra och Västra Löa, från kvarnlag, sågslag, skollag, broslag, ploglag och alla andra lag eller föreningar som finns eller har funnit i byn. Här finns gårdshandlingar, fotografier, berättelser om människor, hus och platser och om aktiviteter av många olika slag.

Löa-Bladets samtliga årgångar och årsskriften Löabygden finns också förstås och en del av det som skrivits där har fått komma i repris i boken. Men det är framför allt hyttelagets protokoll, som har

fått visa vägen genom Löas historia och utveckling. Löa Hyttelag är också utgivare av boken och coronainställda resor till USA och Lofoten gav Stina Gottliebsson oväntad tid att läsa protokoll och skriva.

HYTTELAGETS PROTOKOLL FRÅN 1838 och framåt finns i arkivet. Det skrevs säkert protokoll långt tidigare också, men de finns tyvärr inte bevarade. Men en del andra tidigare dokument finns där och förstås mycket litteratur om bergsmän och järnhanteringen i Bergslagen. Man räknar
(Forts på sid 3)

Kom och köp!

Fredagen den 9 oktober kl 14-17 blir det boksläpp i entrékorridoren vid Dalvikskvarn Eller releaseparty som det faktiskt heter enligt Svenska Akademiens Ordlista.

Då ska boken *Löa - en gammal och levande Bergslagsby med hyttan i centrum* vara tryckt och alla som vill är välkomna att köpa. Hyttelaget bjuder på bubbel och enkelt tilltugg. Priset blir 180 kr. Boken kommer sedan att finnas till försäljning i Dalvikskvarn. Vill någon ha boken hemskickad ska det också gå bra. Ring eller e-posta och beställ hos
Margareta Gustafsson
070 278 40 52,
margareta_gustafsson@live.se
eller Stina Gottliebsson,
070 676 09 07,
stina.gottliebsson@telia.com.
Portot blir 59 kr.

Årsmöte

Löa Hembygdsförening skulle ha haft sitt årsmöte i mars, men det blev uppskjutet som så många andra möten.

**Nytt datum är
söndagen 18 oktober kl 14
i Bydegården.**

På grund av fortsatt försiktighet blir det ingen servering. Men en styrelse ska väljas och julmarknad och andra kommande aktiviteter diskuteras. Möjlighet finns att föra över gamla videofilmer från teater och revy till mer modernt DVD eller USB. Är föreningens medlemmar intresserade av att köpa sådana gamla härliga minnen för 100 eller 150 kr?

Året då allt stod stilla

Vädret kan man ju alltid skriva om. En synnerligen varm och torr juni följdes raskt av en kall, regnig och blåsig juli. Men sedan blev det lite högsommar i augusti igen. Så var det i Löa och så var det i nästan hela landet enligt SMHI. I Svealand har juni inte varit så varm sedan 1889. Annars finns det ju inte så mycket att skriva om detta inställda och nedstängda år. Coronaviruset såg till att det mesta ställdes in. Det blev ingen Löafest, inget nationaldagsfirande, ingen midsommardans, inga pubaftnar, ingen båtkarneval, inga Hyttans Hemligheter, ingen Löiad, ingen nostalgidag och inte just något av någonting.

Jo, en lyskväll i början av september blev det ändå. Gröna bron var vacker upplyst av marschaller och en och annan lyktbärare sågs promenera längs ån. Men vädret var inte på sitt bästa humör och de flesta löabor valde nog att sitta still inomhus även denna kväll.

Kanske det trots allt blir en sommar som vi kommer att minnas i många år framöver.

25 september 2020

Men älgjakten ställs inte in

Än kan de ta det lite lugnt. Men snart får Hälge och hans kompisar lov att springa för livet. Eller, om de är smarta, gå in i någon trevlig trädgård mitt i byn och smaka på äpplena. Eller som det kloka djur gjorde för några år sedan och sökte fred nedanför slaktboden på Österby. Man får ju inte skjuta älg var som helst! Men i skogen går det bra från och med den 12 oktober i år. Bergsmännens älgskötselområde består av tre jaktlag i Östra Löa, ett i Västra Löa och ett i Bångbro Östra. Länsstyrelsen har nu fastställt att inom det området får 6 tjurar, 4 vuxna hondjur (kor eller kvigor) och 9 kalvar skjutas. Under vecka 42 bör man således inte vistas i skogen i onödan. Om hela den tillåtna kvoten inte skjuts under den veckan, gör jägarna säkert nya försök en eller annan veckohelg därefter. Kolla bloggen. De berättar nog där om det tänker ge sig ut.

Den som väntar på något vått

Vattenslangen, eller om det heter vattenledningen, ligger på plats under ån och Sörsjön. Men än rinner inget vatten genom den till de kommunala ledningarna i Löa.

Som Löa-Bladet berättade i juni 2019 är vattenfrågan som diskuterats det senaste halvseklet på väg att lösas. Fast Bram Corthals på Samhällsbyggnad Bergslagen, betonade då att det kan ta lite tid. Och det gör det uppenbarligen.

Någon grävning från Sörsjön till vattenverket i Vasselhyttan har inte påbörjats än. Först måste man skaffa servitut från alla fastighetsägare som berörs av denna grävning. Och så är det ju det här med pengar. Projektet kommer nog inte med i någon budget förrän nästa år, enligt Corthals.

Och fiska kunde man hela sommaren

Nej, allt stod inte stilla! Fiske hör till de sommaraktiviteter, som har kunnat fortgå viruseländet till trots. Och det är inga små firrar som har

dragits upp ur Norr- och Sörsjön. Gäddan var förstas störst, men en gös på 5,8 kg är väl inte fy skam det heller. Så här ser slutresultatet av Fiskeligan 2020 ut.

Prisutdelning kommer det att bli vid Kvarndammen, söndagen den 4 oktober kl. 14.

Gädda

Seniorer:

Fredrik Alexandre 6.70kg

Juniorer:

Pelle Gunnarsson 2.68kg, 79cm

Isak Evensson 2.38kg, 76cm

Abborre

Seniorer:

Mats Persson 1.36kg, 47cm

Daniel Augustsson 1.3kg, 41cm

Liam Elisson 1.0kg, 42cm

Bosse Östberg Larsson 0.98kg, 44cm

Andreas Elisson 0.59kg

Juniorer:

Pelle Gunnarsson 0.99kg, 42cm

Isak Elisson 0.7kg, 39cm

Gös

Seniorer:

Patrik Söderström 5.8kg, 78cm

Tobias Alexandre 4.64kg, 76cm

Fredrik Alexandre 4.38kg, 75cm

Markus Jansson 3.74, 68cm

Liam Elisson 1.44, 59cm

Löa-Bladet

– en tidning för Löa med omnejd
Utgiven av Löa Hembygdsförening

ISSN 2003-1262

Redaktion:

Stina Gottliebsson, Björknäs, 302 55 el 070 676 09 07

stina.gottliebsson@telia.com

Susanne Forsberg, Norrby, 070 473 17 27

norrby.sf@gmail.com

Line Åby Hedenius, 301 13 el 070 281 07 00

linehedenius@hotmail.com

(Forts. fr sid 1)

med att järnframställning kan ha pågått i Löa redan under tidig medeltid och från skattelängder i Lindes bergslag vet man att 11 åbor i "Lödhytta" betalade skatt i osmundjärn 1539.

ÅBO ÄR ETT GAMMALT ORD för person som har ärftlig besittningsrätt till en annan persons jord. Och åbor var precis det som bergsmännen var. "Annan person" var i detta fall Konungen eller Kronan. Redan Magnus Eriksson skrev in i sin landslag från 1350-talet att all malm tillhörde kronan.

Genom att låta bergsmännen bo på ett kronohemman och bryta kronans malm, fick kungen på ett smart sätt tillgång till det järn som behövdes för kanoner och andra nyttigheter. Bergsmännen fick bo på sina hemman, men då hade det också skyldighet att ha del i en hytta och vara med och producera det viktiga järnet. De behövde inte göra krigstjänst och de betalade ingen skatt för sitt jordbruk, men fick lov att betala tionde av järnproduktionen i skatt.

Hur de fick malmen att smälta till järn i tider då det varken fanns elektricitet, motorer eller datorer, är sådant som förundrar nutidens människor. Men bergsmännen i Löa lyckades i alla fall att i 500 år producera järn av hög kvalitet och därmed bidra till byns utveckling och till hela landets välstånd.

ATT LÄSA DE GAMLA PROTOKOLLEN från hyttelagets stämmor, ger också en fascinerande, imponerande och stundtals roande

bild av de människor som klarade detta arbete. Inte alltid i god sämja förstår man och framför allt inte genom snabba beslut, som snabbt verkställdes. Tvärtom finns många belägg för att det som beslutades vid en stämma sköts upp vid nästa och att det kunde dröja många år innan viktiga om- eller nybyggnader till sist verkställdes.

BERGSMÄNNEN OCH HYTTAN var, kan man nog påstå, motorn i byn. Det behövdes naturligtvis inte bara järn, för ett fungerande liv. Skola, fattigvård, vägar och post är bara några exempel på vad som också behövdes. Arbete som i stort sett låg på byborna själva.

Boken tar med sådant också. Från dåtid till nutid. Det första skolhuset i Löa byggdes 1845. Det var snart för litet och skollaget funderade på att bygga nytt, men det dröjde faktiskt 64 år innan den planen förverkligades. Skolan hyste istället in sig i Missionshuset under några år. Det vore kul att höra vad bergsmännen hade sagt om dagens friskola och dess häftiga nya lekgård.

AFFÄR FICK VI OCKSÅ I LÖA så småningom. Rällså Handelsbolag bildades 1871 med lokal vid Löa bro i ungefär samma lokal som det funnits affär sedan dess. Det första affärshuset brann dock redan efter ett drygt år och bolaget blev aldrig någon ekonomisk framgång. Affären såldes 1883 till A G Andersson på Hyttfallet (nuvarande Östannor), som i sin tur sålde den vidare till Alfred Åberg samma år.

Mer fart på affären blev det när David Fredrik Ljungberg från Småland tog över 1890. Dennes svärdotter Agda Ljungberg drev sedan affären fram till 1977. Sedan blev det ju både klädaffär och antikaffär innan nya livsmedelshandlare och kaféidkare tog vid.

BERGSPRIVILEGIERNA UPPHÖRDE 1859. Järnhanteringen blev en fri näring och bergsmännen hade ingen skyldighet att äga andelar i hyttan. Men i Löa fortsatte hyttelagets verksamhet i stort sett som tidigare. Man valde hyttfogde och såg till att det inte söps för mycket under arbetets gång och fortsatte och diskuterade om man verkligen behövde bygga en ny masugn.

Bekymmer blev det när Klotens Bruk köpte in sig i Löa hytta, men inte ville betala för varken rostugn eller masugn. Tvisten gick till högsta instans, men även där fick Löa bergsmän rätten på sin sida.

MÅNGA AV BERGSMANSHYTTORNA i Bergslagen försvann i slutet av 1800-talet. Men i Löa höll man envist fast vid att smälta järn såsom far och farfar hade gjort. Det sista året hyttan var i gång var 1907. Hyttelaget upplöstes dock aldrig, man hade väl förhoppning att kunna återuppta verksamheten. Men från 1918 blev det i stället träullstillverkning i hyttan.

ÅREN GICK OCH HYTTAN BLEV allt mer förfallen. Under 1950-talet höjdes röster för att man borde försöka rädda den och i början av 1970-talet kom den första stora renoveringen med bidrag från Riksantikvarieämbetet, Länsarbetsnämnden och AMS.

Den första tanken var att visa hyttan för skolbarn och andra besökare och förmedla kunskapen om hyttans betydelse inte bara för Löa, utan för hela landet. Sveriges välstånd byggdes en gång av järn.

Men sedan blev ju den renoverade hyttan också till "norra Europas charmigaste teaterlokal" och en plats för såväl bygdespel, konserter och spelmansstämmor som gudstjänst, bröllop, Lucia- och Nationaldagsfirande och andra aktiviteter.

HYTTAN ÄR FORTFARANDE CENTRUM I BYN och Löa Hyttlag är nu större än någonsin. VB Kraft äger fortfarande strax över 50 procent av hyttandelarna (läs i boken varför), men sammanlagt 50 personer äger nu någon del i hytta. De flesta är ättlingar till de gamla bergsmännen i rakt nedstigande led!

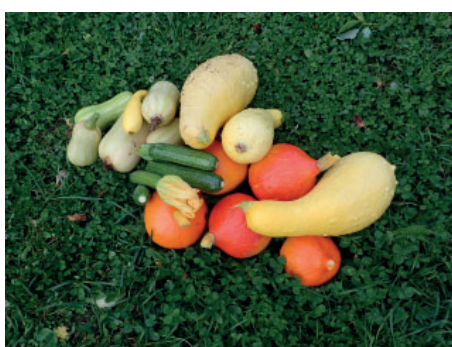
Väl förberedda även utan kris

Löaborna minns förhoppningsvis att Klas Gustafsson, som representant för Civilförsvarsförbundet, uppmanade alla att vara förberedda på eländen av olika slag på Hembygdsföreningens årsmöte förra året. Löa-Bladet skrev också i höstas om kommande kriser enligt broschyren Om Krisen eller Kriget kommer. Det behöver inte vara kriget som kommer. Extremt väder, långvarigt strömavbrott, allvarliga olyckor, it-attacker och terroråd hör tyvärr också till sådant som man bör vara förberedd på. Klas är beredd genom att alltid ha bilen minst halvtankad, ha vattendunkar i reserv i källaren och ha ris, andra torrvaror och hållbara konserver på lager.

Det var så Rolf och Iréne Elmström fick idén till Löa Samodling. Att själv odla potatis, morötter, rödbetor och andra gröna eller röda nyttigheter är ju också ett bra sätt att få god mat på middagsbordet, även om varutransporter inte fungerar och affärerna inte är öppna. Att odla tillsammans i ett kooperativ följer ju dessutom mönstret från hyttelag, kvarnlag, såglag, skollag och alla andra lag i byn och passar därför särskilt bra i Löa. Rolf och Iréne tänkte sig nog att det skulle kunna bildas fler samodlingar i byn.

Roligt och lärorikt

Elva personer har deltagit i det här projektet. Efter vinterns planering, vårens plantering och sommarens sanering (av kvickrot och annat ogräs) blev det så dags att skörda resultatet av allt arbete. Det före-

faller inte som om de elva odlarna främst sett sitt arbete som krisförberedande nödfallsåtgärder. De har ju haft så roligt! Det har varit så härligt att se en del av den gamla betesmarken framför Gröna Ånäs, förvandlas till denna prunkande trädgård! Och så lärorikt, för tidigare inte helt vana odlare!

– Jag är verkligen glad att jag gick med i det här projektet, säger Peter Järllhammar,

En majs att vara stolt över, tycker Ingrid Wieselgren.

jag har lärt mig så otroligt mycket. Ingrid Wieselgren låter lika nöjd och glad när hon för första gången i sitt liv står och skalar av en präktig egenodlad majscolv.

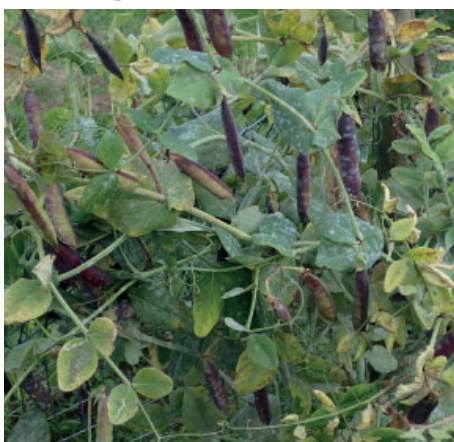
Var tanken från början potatis och andra vardagliga rotsaker, kanske lite kål och purjo, så ökade snart ambitionerna under planeringsstadiet. Det blev, squash, pum-

Penny Long visar en ganska unik grönsak. En korsning mellan jordnötspumpa och squash.

Odlas Kiwi på detta sätt?

Blåärter

Ovanligt präktiga, men att det är tomater syns väl ändå.

pa och bondbönor och gammaldags sorter som gråärter och blåärter också. Ett växthus bars från Mårtensgård till Ånäs och i det har tomater, gurka och paprika med mera frodats.

Fortsättning följer helt visst

Att det blev en lyckad första säsong för Löa Samodling torde bilderna här ge klara bevis för. Om fler lockas att gå med nästa säsong, så hälsar Rolf att det kanske får plats med ett par till i gruppen. Men kanske det vore ännu trevligare med en annan odlingsgrupp, som man kan samarbeta med. Eller kanske ha en tävling om den största pumpan eller nåt.

En svampskörd sprängfylld med antioxidanter

Det var i mitten av mars, som Löa-Bladet träffade Christer Carlsson på en hundpromenad längs lilla bäverrundan. Christer hade just fällt några björkar och visade stolt fram en hel hink med sprängticka. Det såg inte precis ut som guld, men ska ändå ha varit mycket värdefullt fick vi senare lära.

Christer som är bekant med norrländska älgjägare visste vad han hade hittat. Sprängticka är en svamp som växer på björk och som tillskrivs en lång rad hälsobringande egenskaper. Den finns i norra Europa, USA, Kanada och Ryssland. Det är en aggressiv parasit och växer ut som stora svarta knotor på trädet.

Gammalt läkemedel

Enligt vissa sidor på nätet ska den redan på 1500-talet ha omnämnt som botemedel mot cancer, särskilt mag- och lungcancer. Annars var det enligt Wikipedia den svenska botanikern och läkaren Erik Acharius och den nederländska botanikern Christiaan Hendrik Persoon som i slutet av 1700-talet först beskrev svampen.

Som medicinalväxt och hälsokost kallas sprängticken för Chaga. Ett namn som den fick av den tjeckiske mykologen Albert Pilát 1942, efter det ryska ordet för svamp.

Chaga ska kokas direkt efter skörd till en dekokt eller torkas i små bitar, som sedan kan användas som te eller kaffe. Sprängticken innehåller mycket höga halter av antioxidanter och ska därmed vara synnerligen nyttig. Psoriasis och diabetes hör till de sjukdomar som sägs kunna lindras av chaga.

Ingen allemansrätt

Chaga säljs som medicin som kapslar, essence eller tepulver till lite olika priser på nätet. Färsk eller torkad sprängticka erbjuds också för upp till 10 000 kr per kg. Den går alltså att hitta på björkar också i Sverige, men den ingår inte i allemansrätten. Vill du plocka sådan svamp, måste du fråga markägaren först.

Christer Carlsson plockade svamp redan i mitten av mars.

Inte särskilt gott

Christer Carlsson har inte sålt något av den chagra han hittade, men han har väl druckit lite te av den.

– Näj, särskilt gott är det inte, men den ska ju vara så fantastiskt nyttig, säger han, men erkänner samtidigt att han inte känner sig starkare och friskare och mår inte påfallande mycket bättre. Men han mätte ju inte dåligt innan heller.

Lek och skog

Snurra, gunga, hänga och klänga. Det är väl sådant som barn tycker om att göra och nu kan barnen i Löa Skola få sitt lystmäte av allt detta på rasterna. Skolgårdsprojektet, som Löa-Bladet berättade om i förra numret färdigställdes i somras.

Projektgruppen samlade in 250 000 kr och Löbo bidrog med lika mycket, så nu är lekmiljön vid förskolan och skolan en halv miljon rikare.

Instället för gräs under alla lekställningar finns ett besynnerligt flis, som inte ser ett dugg trevligt ut att ramla i.

– Joorå, det är mjukt och mycket bättre än gräs, ropar en liten grabb och slänger sig oförväget upp på den högsta hängribban (eller vad det heter).

Barnen godkänner uppenbarligen sin nya skolgård och det är förstås det viktiga gaste.

– Fast i morgon ska vi gå och fixa i skogen igen, berättar ett par av flickorna, det är jätteroligt!

”Fixa i skogen” betyder att man håller på att göra i ordning en del av den när-

belägna skogen, så att den kan passa till lektionssal också. Frisk luft och multiplikationstabellen är väl ingen dum kombination. Fast sa inte flickorna något om en grillplats också?

Att skogen kan bidra till skolmaten har

Löa skola tagit fasta på i många år förut. Lingonplockardagen hör till traditionerna och i år fick man snabbt ihop minst 150 liter! Det lär bli pannkaka med hemkokt lingonsylt på matsedeln några gånger under hösten.

En god illustration för världens läsare

The Borgen Project är en organisation som lägger ner stora ansträngningar för att bekämpa världens fattigdom. Den startades i USA 2003 av Clint Borgen, som arbetat som frivillig i flyktingläger under krig och folkmord i Kosovo och som tycker att rika länder ska göra mer för att göra världens fattigdom till en viktig politisk fråga.

Projektet ger också ut en tidning, Borgen Magazine, och härförleden fanns det en artikel i den om det svenska utbildningssystemet. Ett system som enligt artikeln är rankat bland de bästa i världen, även om det ligger lite efter sina nordiska grannar Norge och Finland.

Läsarna får sedan en ordentlig genomgång av svenska läroplaner och betygssystem och där berättas också om möjligheten att bilda friskolor.

Om allt är rätt och riktigt i denna redogörelse kan Löa-Bladet inte riktigt bedöma, men vi ser med förundran hur artikeln är illustrerad. Med en bild på Löa Skola! Det står ingenting om Löa i artikeln och ingenting om varför man valt just denna skola som illustration, kanske för att det är en friskola.

Löa-Bladet uppmärksammades på detta genom en länk som lagts ut på Löabloggen av någon som inte heller tycks veta mer om detta. Men en rar bild är det ju i alla fall, med varning för lekande kattungar och allt!

Lära till musik

Gåspennan är idag inget skrivredskap, som skolbarnen lär sig att pränta vackra bokstäver med. Gåspennan är, enligt sin egen presentation på nätet, en kombination av musik, animationer och kunskap.

En mycket populär penna, som tack vare bidrag från Kulturrådet var på plats i Löa den 25 september för andra året i rad. Skaparna har själva lärutbildning, men tycker att undervisningen kan och bör kompletteras med mer musik

Eleverna arbetade under dagen klassvis tillsammans med Gåspennan i workshops. Genom sång, dans och rörelser fick de gestalta innehållet i låtarna vars texter är direkt kopplad till kunskapskraven i läroplanen.

Under den avslutande musikföreläsningen fick eleverna delta som aktiv publik och när låten de tränat på framfördes bjöds de upp på scenen för att visa upp dans och sång tillsammans med Gåspennan.

Otroligt uppskattat dag hos både elever och personal, som alla hoppas på besök även nästa år.

Många byggen i byn

Det byggs och renoveras på olika håll i byn. Nya tak har vi sett både på Sörby och kvarnstugan. Daniel Gunnarsson har byggt till Sandåsen och på Åby gård har det sågats och hamrats några dagar nu.

– Ingen genomgripande ombyggnad, berättar Aron Hedenius Åby, vi ska bara göra hallen lite varmare och mer ombonad och samtidigt få plats med ett badrum på övervåningen.

Behöver man bygg- och snickarhjälp så finns det ju oftast att hämta i byn. Per Gunnarsson och sonen Pontus samt Zacharias Soudah hjälper till med det här bygget.

Det är inte det äldsta huset som det byggs på nu, det kom till ca 1940. Det äldre huset som syns i bakgrunden fanns redan på den tiden då gården hette Hyttan. Det var mycket hytta i byn då. Inte bara själva hyttan, utan också gårdarna Hyttan, Hyttfallet och Hyttnäs. Man kan väl tänka

sig att det blev lite förvirrande ibland och att det var därför Hyttan och Hyttfallet fick byta namn till Åby och Östannor. Några säkra belägg för detta har vi inte, men Britt Carlsson på Östannor håller i alla fall med Löa-Bladet i denna förmodan.

Visst ska det bli en egen padelhall i Löa

Padel är den senaste sporten. En blandning mellan squash och tennis, som började spelas framför allt i Spanien och Latinamerika. Nu har det blivit mäktigt populärt över mest hela världen. Ursprunget är oklart, men enligt Wikipedia förekom liknande spel på engelska kryssningsfartyg på 1920-talet.

Internationella padeltennisförbundet bildades 1991 och världsmästerskap i padel arrangeras vart annat år sedan 1992.

Snart ska det spelas i Löa också. Löa Sportklubb planerar att bygga en padelhall i byn. Enligt planerna ska den ligga på väs-

tra delen av idrottsplatsen, i stort sett rakt nedanför Starks hus.

Någon liten ”kur vid plan” blir inte en sådan hall. Huset kommer att bli 24 meter långt, 14 meter brett och 8 meter högt. Bygglovsansökningar är inlämnade, men LSK har inte fått svar ännu. Anders Ericsson tycks dock trygg i förvisningen att de kommer att få bygglov. Sedan gäller det bara att söka bidrag från alla tänkbara håll och det är väl också sådant som brukar fixa sig i Löa. Kanske törs man gissa på att ett padelracket blir årets julklapp.

Nu trappas det upp

Många snickare finns det i byn numera. Förutom byggföretag finns här inte mindre än fyra trappsnickerier!

Torbjörn Lie är ju en hejare på att bygga så att folk kan ta sig upp och ner och dottern Julia Ardesjö Olsen-Lie, som går i faderns trappsteg, startade sitt eget företag J.A. Trappsnickeri för fyra år sedan. Magnus Backlöf på Snickeribolaget levererar också en hel del trappor och nu är ännu en trappsnickare på väg att bosätta sig och arbeta i Löa. André Nedergård tar med sig sitt eget Nedergårds Snickeri när han kommer hit för att förstärka arbetskraften på detta speciella område.

– Jag har hur mycket som helst att göra och behöver hjälp i företaget, säger Julia och berättar samtidigt att André och hon träffades redan på Trätekniska Gymnasiet i Lindesberg och nu håller de tillsammans på och rusta ett äldre hus vid Viksnäs. Det kommer förstas att få heta Lilla Nedergården.

PERSSONS
MAGASIN

JULMARKNAD

Allt blir inte inställt i år. Det blir julmarknad på Perssons Magasin 14-15 och 21-22 november som vanligt. Eller i alla fall nästan som vanligt. Trängsel kommer förstås att undvikas och öppettiderna förlängs från kl 10-17. Galleriet där Hembygdsföreningen och andra lottförsäljare och knallar brukar stå, får i år ge plats åt kafébord. Hembygdsföreningen och andra får nog plats någon annan stans.

En annan nyhet är att nybakat bröd från vedeldad bakugn kommer att finnas tillgängligt. Annika Hentilä, som svarat för kaféet i sommar, kommer att fortsätta med det. Och med en ny vedeldad bakugn, där det tidigare stått en sådan, kommer det att bli brödbak också.

Utbildad kock

Annika, som är utbildad kock och har jobbat på flera restauranger i Lindesberg och Örebro och senast i Stadra, lockades

till Löa av Eva och Carl-Eric via en finsk släkting som gör skinnhandskar. Handskar som sålts i Magasinets konsthantverksavdelning.

Annika hade inte varit så lång norrut som till Löa förut, men att det är en trevlig plats upptäckte hon snart och här stannar hon gärna och driver kafé och restaurang.

Middagar i vår

Bakugnen ska sättas in under hösten och Annika tänker fortsätta att ha helgöppet även efter julmarknaden och fortsätta så inpå nästa år. Med kaffe och hembakt, goda smörgåsar, dagens soppa eller annat lunchigt.

Framåt våren räknar hon med att ha öppet varje dag och kanske hålla öppet lite längre också. För middagar med goda rätter och rättigheter.

Men först ska hon fortsätta att studera. Mat och hälsa är sådant hon vill lära med om. Mat ska självfallet smaka gott, men den goda maten är ju också en viktig ingrediens i vår goda hälsa. Om den lagas på rätt sätt.

Välkomna till världen och till Löa

Vi har konstaterat det många gånger förut. Medelåldern är inte särskilt hög i den här gamla byn. Och i år sjunker den nog några snäpp igen. Fem nya barn har fötts och tre nya barnfamiljer har flyttat in. Elevunderlaget för skolan tycks säkrat.

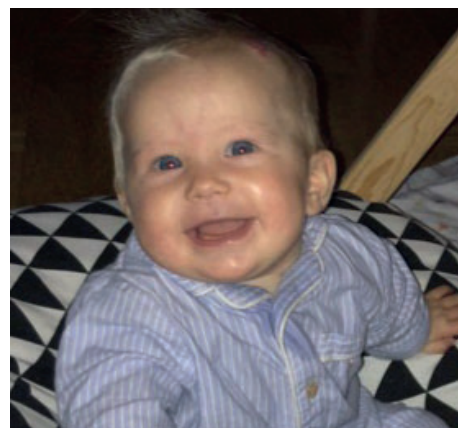
De nyfödda är **Hilda** Elvenäs med föräldrarna Emma Elvenäs och Sixten Sandström. **Björn**, som faktiskt heter Borg i efternamn, liksom föräldrarna Jonna och Victor. **Knut** bor på Nedre Tappen med föräldrarna Kent och Sofia Persson Kiuru. Emil Persson och Towa Karlsson har fått sitt fjärde barn som fått namnet **Albin** och Mattias och Karin Bornesjös dotter heter **Madicken**.

Peter Gunnarsson har flyttat hem igen och bor i sitt gamla föräldrahem med Sofia Karlsson och döttrarna **Kerstin** och **Bodil**. Kerstin är 4 år och går på Trollebo försko-

la. Bodil är 1,5 år och ska skolas in där i början av nästa år.

Moalina och Tobias Söderström har flyttat till Fredensberg i Östra Löa med barnen **Tira**, 4 år, och **Malte**, 3 år. Och Julia Aronsson och Tobias Moberg bor nu i Missionshuset med barnen **Loui**, 3 och **Alve** 1 år.

Det blev inte tid att samla alla årets födda och inflyttade Löabor på en bild. De får här representeras av Sofia Karlsson och Peter Gunnarsson med barnen Bodil och Kerstin samt en glad Hilda och en alldeles nyfödd Madicken

